

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 27 lutego 2020 r.

Sąd Rejonowy w Brzezinach I Wydział Cywilny w następującym składzie:

Przewodnicząca: Sędzia Joanna Rezler-Wiśniewska

Protokolant: starszy sekretarz sądowy Jolanta Ostrowska

po rozpoznaniu w dniu 27 lutego 2020 r. w Brzezinach

na rozprawie sprawy z powództwa Z. W.

przeciwko (...) SA z siedzibą w Ł.

o zapłatę

1. zasądza od (...) SA z siedzibą w Ł. na rzecz Z. W. kwotę 11518,48zł(jedenaście tysięcy pięćset osiemnaście złotych czterdzieści osiem groszy)z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od kwot:

- 9105,48 zł(dziewięć tysięcy sto pięć złotych czterdzieści osiem groszy) od dnia 11 lipca 2018 r. do dnia zapłaty,

- 2214zł (dwa tysiące dwieście czternaście złotych) od dnia 11 lipca 2018 r. do dnia zapłaty,

- 200 zł (dwieście złotych) od dnia 11 października 2018 r. do dnia zapłaty

oraz kwotę 4567zł (cztery tysiące pięćset sześćdziesiąt siedem złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu;

2. oddała powództwo w pozostałym zakresie ;

3. nakazuje pobranie od (...) SA z siedzibą w Ł. na rzecz Skarbu Państwa- Sądu Rejonowego w Brzezinach kwoty 461,55 zł (czteryście sześćdziesiąt jeden złotych pięćdziesiąt pięć groszy) tytułem nieuiszczonych kosztów sądowych w postaci części wynagrodzenia biegłego i opłaty sądowej od rozszerzenia powództwa.

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 18 grudnia 2018r. powód Z. W. wniosła o orzeknie o obowiązku uiszczenia przez pozwanego kwoty 11000zł z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od kwoty 8401,50zł za okres od dnia 11 lipca 2018r., od kwoty 2398,50zł. za okres od dnia 11 lipca 2018r. do dnia zapłaty i od kwoty 200zł od 11 października 2018r. wraz z kosztami procesu wg norm przepisanych, w tym opłaty skarbowej od pełnomocnictwa w wysokości 17zł.

Powód wskazał że roszczenie stało się wymagalne w dacie wydania decyzji przyznających odszkodowanie z poszczególnych tytułów tj. w zakresie kosztów naprawy i wynajmu - 10 lipca 2018r. zaś w zakresie kosztów diagnostyki - 10 października 2018r.

Powód dochodzi częściowego naprawienia szkody w zakresie kosztów naprawy tj. 8401,50zł oraz częściowego naprawienia szkody w zakresie kosztów wynajmu tj. 2398,50zł.

/pozew – k. 6-7/

W odpowiedzi na pozew pozwany wniósł o oddalenie powództwa w całości, zasądzenie zwrotu kosztów procesu wg norm przepisanych. Pozwany wskazał, iż odszkodowanie z tytułu kosztów naprawy powinno obejmować wyłącznie koszty uzasadnione. Zdaniem pozwanego powódka nie udowodniła, że do naprawy pojazdu użyto części zakupionych w (...) i sygnowanych logo producenta. Dlatego też przy ustaleniu odszkodowania przyjęto zastosowanie części zamiennych pochodzących ze źródeł innych niż producenta pojazdu (...). Pozwany podkreślił, że w sektorze pojazdów silnikowych części pochodzące od innych dostawców niż producent pojazdu są dopuszczone do obrotu na rynku europejskim jako pełnowartościowy produkt, cechujący się walorami technicznymi pozwalającymi na montaż i bezpieczne użytkowanie pojazdu. W rezultacie przywrócenie pojazdu do stanu sprzed szkody pojazd powinien odzyskać takie same walory użytkowe i estetyczne, jakie miał przed wyrządzeniem szkody. Pozwany stwierdził, że żądanie powódki do wypłaty odszkodowania obejmującego maksymalne ceny części i robocizny w sytuacji, gdy nie naprawiono uszkodzonego pojazdu a przynajmniej nie przedstawiono faktur dokumentujących taką naprawę należy uznać za nieuzasadnione.

Nadto w ocenie pozwanego korzystanie w okresie przekraczającym uzasadniony czas najmu pojazdu tj., 17dni nie pozostaje w adekwatnym związku przyczynowym z wypadkiem i nie jest objęte odpowiedzialnością odszkodowawczą pozwanego. Powódka nie wykazała co przyczyniło się do bezzasadnego przedłużenia czasu najmu pojazdu zastępczego, za który to okres pozwany nie ponosi odpowiedzialności.

/odpowiedz na pozew - k. 28-34/

Powódka rozszerzyła powództwo o kwotę 703,98zł w zakresie naprawy pojazdu z ustawowymi odsetkami od dnia 11 lipca 2017r. do dnia zapłaty.

/pismo - k. 73/

Pozwany (po wydaniu wyroku) w piśmie z dnia 3 marca 2020r. wniósł o oddalenie powództwa w zakresie rozszerzonym i zakwestionował żądanie odsetek od rozszerzonej kwoty. W ocenie pozwanego odsetki w takim wypadku winny być liczone nie wcześniej niż od dnia doręczenia stronie pozwanej pisma zawierającego rozszerzenie powództwa.

/pismo - k. 81-84/

Sąd ustalił następujący stan faktyczny;

W dniu 18 sierpnia 2014r. powódka doznała szkody w pojeździe marki J., nr rej. (...). Sprawca wypadku ubezpieczony był na dzień szkody u pozwanego w zakresie obowiązkowego OC posiadacza pojazdu.

Pozwany uznał swoją zastępczą odpowiedzialność za skutki wypadku. Powódka zgłosiła szkodę pozwanemu, który ustalił wysokość odszkodowania z tytułu naprawy pojazdu na kwotę 35366,40 zł.

/bezsporne/

Decyzją z dnia 10 lipca 2018r. ustalono w związku z zakończeniem postępowania likwidacyjnego dopłatę do odszkodowania w kwocie 2273,08zł. brutto.

/dowód - decyzja – k. 13/

W celu zastąpienia uszkodzonego pojazdu powódka wynajęła samochód zastępczy. Wynajem trwał od dnia 15 maja 2018r. do dnia 13 czerwca 2018r. Koszt najmu wyniósł 5535zł.

/dowód: umowa najmu – k. 16, faktura – k. 15/

Pozwany uznał odpowiedzialność za okres 17 dni i wypłacił powódce kwotę 3136,50 zł. odmawiając zapłaty w pozostałym zakresie. Pozwany przyjął, że uzasadniony czas najmu pojazdu zastępczego wynosi 17 dni i przyjął dzienną stawkę najmu w wysokości 184,50zł.

/dowód: decyzja – k. 17/

Powódka zgodnie z zaleceniami rzeczoznawcy pozwanego wykonała diagnostykę kamery cofania i z tego tytułu poniosła koszt 350zł. Z tytułu kosztów diagnostyki pozwany wypłacił powódce kwotę 150zł.

/bezsporne/

Uzasadniony czas naprawy pojazdu wynosi 29 dni - od 15 maja 2018r. do 12 czerwca 2018r.

/dowód z opinii biegłego - k. 45-58/

Koszt naprawy uszkodzonego pojazdu wynosi 44471,88zł

/dowód z opinii biegłego - k. 45-58/

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Powództwo zasługuje na uwzględnienie w zasadzie w całości. Sąd oddalił bowiem roszczenie częściowo, tylko w zakresie żądania kwoty 184,50 zł. odpowiadającej stawce za jeden dzień najmu samochodu zastępczego.

Niespornym było, iż to pozwany ponosi odpowiedzialność gwarancyjną za skutki zdarzenia z dnia 15 maja 2018r.

Spór pomiędzy stronami dotyczył wysokości szkody i czasu trwania najmu pojazdu zastępczego, za który należy się powódce zwrot kosztów. Pomiedzy stronami nie było sporu o stawkę wynajmu. Zarówno pozwany jak i powódka przyjęli za właściwą stawkę 150 zł. plus VAT czyli łącznie 184,50zł. Kwestią sporną był czas za który należy się odszkodowanie.

Stosownie do art. 436 par. 1 k.c. i art. 415 k.c. w przypadku zderzenia się pojazdów mechanicznych poruszanych za pomocą sił przyrody za szkodę stąd powstałą odpowiada ten, kto z winy swojej ją wyrządził. Jednakże zgodnie z art. 23 ust. 1 ustawy z dnia 22 maja 2003r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczeń Komunikacyjnych [Dz. U. Nr 124 poz. 1152 ze zm.] zwanej dalej ustawą, od szkód tego rodzaju posiadacz pojazdu obowiązany jest się ubezpieczyć. W przypadku zaś zawarcia takiej umowy ubezpieczenia stosownie do art. 822 k.c. i art. 34 ust 1 ustawy ubezpieczyciel zobowiązany jest do naprawienia szkody polegającej na uszkodzeniu mienia wyrządzonej ruchem pojazdu, jeśli kierujący pojazdem ubezpieczonym obowiązany jest do jej naprawienia.

Zgodnie zaś z art. 19 ust. 1 ustawy z dnia 22 maja 2003r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczeń Komunikacyjnych uprawniony może w takim wypadku dochodzić tego odszkodowania bezpośrednio od ubezpieczyciela.

Zgodnie z treścią art. 361§1 i §2 k.c. zobowiązany do odszkodowania ponosi odpowiedzialność za normalne następstwa działania i zaniechania, z którego wynika szkoda. Naprawienie szkody w braku odmiennego przepisu ustawy lub postanowienia umowy obejmują straty, które poszkodowany poniósł oraz korzyści, które mógłby osiągnąć gdyby mu szkody nie wyrządzone. Szkoda obejmuje wszelkie celowe i ekonomicznie uzasadnione wydatki poniesione przez poszkodowanego w celu jej naprawienia.

Wskazać należy, że zgodnie z utrwaloną linią orzecznictwa, którą Sąd podziela, roszczenie poszkodowanego o naprawienie szkody powstałej w wyniku szkody komunikacyjnej powstaje z chwilą jej wyrządzenia. Oznacza to, że obowiązek naprawienia nie jest uzależniony od tego czy poszkodowany dokonał naprawy rzeczy i czy w ogóle zamierza

ją naprawić, a samo odszkodowanie ma wyrównać uszczerbek majątkowy powstały na skutek różnicy jaka istnieje pomiędzy jej stanem przed i po szkodzie.

Koszty niezbędne do wykonania naprawy to takie, które zostały poniesione w wyniku przywrócenia uszkodzonego pojazdu do stanu sprzed jego używalności technicznej istniejącej przed wypadkiem i przy zastosowaniu technologicznej metody odpowiadającej rodzajowi uszkodzeń pojazdu, z kolei koszty ekonomiczne i celowe to koszty ustalone wg cen części i innych materiałów koniecznych do wykonania naprawy i stawek roboczogodzin obowiązujących na rynku lokalnym; jeżeli do osiągnięcia tego celu konieczne jest użycie nowych elementów w miejscu uszkodzonych to poniesione z tego tytułu wydatki wchodzi w skład kosztów naprawienia szkody, jeśli ich użycie byłoby niezbędne do usunięcia szkody (tak wypowiedział się SN w uchwale z dnia 12 kwietnia 2012r. III CZP 80/11, OSNC 2012/10/12)

Istota sporu sprowadza się do ustalenia wartości szkody zaistniałej w pojeździe a w konsekwencji do ustalenia wysokości należnego mu odszkodowania.

W świetle wniosków zawartych w opinii uznać należy, że właścicielowi pojazdu wypłacono w toku postępowania likwidacyjnego odszkodowanie zaniżone o 9105,48 zł. Uzasadniony koszt naprawy wyniósł bowiem 44471,88 zł a pozwany wypłacił jedynie kwotę 35366,40 zł. Pojazd powinien być odbudowany na takich samych częściach, które uległy uszkodzeniu. Nie ma podstaw do uznania, iż uszkodzeniu uległy części nieoryginalne i dlatego też do naprawy powinny być użyte inne części niż oryginalne z logo producenta. Montaż oryginalnych części od producenta danej marki daje pełną gwarancję odpowiedniej jakości pozwalającej na przywrócenie pojazdu do stanu sprzed szkody.

Oprócz dopłaty w wysokości 9105,48 zł. powódce należy zwrócić dodatkowo kwotę 200zł. Tytułem kosztów diagnostyki kamery cofania. Powódka zapłaciła z tego tytułu 350 zł, a pozwany zwrócił jej tylko część kosztów, tj. kwotę 150zł. Wydatki te są jak najbardziej celowe i wchodzi w skład poniesionej szkody. Pozostają w związku przyczynowym ze szkoda, którą powódka poniosła i ma do nich zastosowanie art. 361k.c. Działanie powódki i poniesione w związku z tym wypadkiem koszty są spowodowane wyrządzoną jej szkoda i zmierzają bezpośrednio do jej naprawienia

W związku z ustaleniem, iż uzasadniony czas naprawy uszkodzonego pojazdu oraz czas wynajmu pojazdu zastępczego wynosi 29, a nie jak przyjęła powódka 30 dni, to w zakresie kwoty 184,50zł. powództwo zostało oddalone.

Tym samym powódka powinna z tytułu żądania zwrotu kosztów najmu otrzymać dodatkowo kwotę 2214zł. (5350zł. – 3136zł.)

O należnych odsetkach Sąd orzekł na zasadzie art. 481§1 k.c. w zw. z art. 817§1k.i 476 k.p.c.

Ubezpieczyciel obowiązany jest spełnić świadczenie w terminie trzydziestu dni, licząc od daty otrzymania zawiadomienia o wypadku, dlatego też odsetki ustawowe za opóźnienie naliczono zgodnie z żądaniem powoda. Także odsetki od żądanej dodatkowo kwoty 703,98zł. winny być naliczone od dnia 11 lipca 2018r. do dnia zapłaty. Pozwany jest profesjonalistą i powinien szkodę oszacować prawidłowo (ma taki obowiązek ustawowy oraz fachowców i urządzenia techniczne) oraz zlikwidować ją w pełnym zakresie, a nie korzystać kosztem konsumenta z braku odsetek za okres do czasu rozszerzenia powództwa, które nastąpi dopiero po wydaniu opinii przez biegłego. W ocenie sądu to nie jest uczciwa praktyka ze strony pozwanego i stoi w sprzeczności z zasadną równości stron.

O kosztach postępowania orzeczono na podstawie art. 98 k.p.c. Uznać należy, że powódka wygrał sprawę w zasadzie w całości. Strony reprezentowane były przez profesjonalnych pełnomocników.

Powódka poniosła koszty procesu w wysokości 4567zł. i dlatego też kwotę tę zasądzono na jej rzecz od pozwanego.

Także na podstawie art. 98 k.p.c. nakazano pobranie od pozwanego kwoty 461,55zł. tytułem nieuiszczonych kosztów sądowych w postaci części wynagrodzenia biegłego (425,55zł.) i opłaty sądowej od rozszerzonego powództwa (36zł).